

afvikles i vintermånederne, således at forsinkelser og afbrydelser i såvel persontrafik, herunder bolig-arbejdsstedstrafik, som godstrafik medfører betydelige forstyrrelser for samfundslivet. Det må derfor anses for betydningsfuldt, at lovgivningen på dette område moderniseres, således at disse hensyn i videst mulige omfang tilgodeses.

Det foreliggende lovforslag tilsigter en forenkling og sammenkædning af de gældende spredte bestemmelser om vinterforanstaltninger og renholdelse på offentlige og private veje. De foreslåede regler er til dels en kodifikation af den praksis, der i dag følges af vejbestyrrelserne, som f. eks. ofte som kulance udfører snerydning vederlagsfrit på grund-ejernes vegne.

De gældende bestemmelser om *snerydning* på offentlige veje findes i lov nr. 158 af 13. april 1938 om snekastning. En væsentlig del af reglerne i denne lov omhandler spørgsmålet om vejbestyrrelsernes adgang til at lade snerydningen udføre som naturalarbejde. Loven gælder ikke i København.

Ved lov nr. 235 af 3. juni 1967 ophævedes kommunernes pligt efter snekastningsloven til på forhånd at organisere naturalarbejdsordningen ved udfærdigelse af årlige lister over de forpligtede grundejere og til beskrivelse af snefogeder. Samtidig ophævedes naturalarbejdsordningen helt for amtskommunernes vedkommende.

Ved det nu foreliggende lovforslag søges naturalarbejdsordningen helt ophævet også for sognekommunernes vedkommende. Siden 1964, da endnu 25 pct. af sognekommunerne benyttede sig af ordningen, omend i begrænset omfang, har ordningen yderligere tabt i betydning, og der findes herefter ikke at være tilstrækkeligt grundlag for opretholdelse af sognekommunernes adgang til at udføre snerydning ved tvangsudskrevet mandskab. Samtidig foreslås også købstadkommunernes adgang til at anvende naturalarbejde ophævet. Denne hjemmel har i det hele kun været anvendt i meget begrænset omfang.

Lovforslagets *kapitel 1* indeholder definitioner.

Lovforslagets *kapitel 2* fastslår vejbestyrrelsernes forpligtelser med hensyn til at sørge for *snerydning*, til at træffe *foranstaltninger mod glat føre* og til at sørge for *renholdelse* af offentlige veje og stier.

I henhold til snekastningsloven af 1938 (§ 1) påhviler det vejbestyrrelserne at sørge for snekastningen på offentlige veje og stier. Denne forpligtelse til at sørge for *snerydning* foreslås opretholdt som princip ved lovforslaget (§ 2), medens en række detaljerede bestemmelser om snekastningspligtens nærmere indhold forudsættes ophævet og erstattet af en almindelig hjemmel (§ 15) for

ministeren for offentlige arbejder til administrativt at udfærdige vejledende retningslinjer for snerydningens udførelse. I øvrigt er det ved lovforslaget overladt til vejbestyrrelserne selv inden for deres område at bestemme snerydningens omfang og rækkefølge ligesom vejbestyrrelserne — i samråd med politiet — selv fastsætter de nærmere retningslinjer for snerydningens gennemførelse.

I henhold til den gældende snekastningslov (§ 2, stk. 3, og § 14, stk. 1) kan den myndighed, som snerydningspligten påhviler, bestemme, at ejerne af de til en vej grænsede ejendomme, som i henhold til politivedtægt eller anden lignende bestemmelse har pligt til at renholde offentlig vej ud for deres ejendomme, tillige skal foretage snerydning efter de for renholdelse af vejen gældende regler. Denne hjemmel foreslås i princippet opretholdt for vejbestyrrelserne ved forslaget (§ 5), men dog med den væsentlige begrænsning, at grundejerne kun kan pålægges snerydningspligten med hensyn til fortov og sti i byer og bymæssige bebyggelser.

De nærmere regler om grundejernes forpligtelser med hensyn til snerydning, der findes i de lokale politivedtægter, er søgt standardiseret og foreslået optaget i lovforslaget (kap. 7).

Vejbestyrrelsesloven (lovbekendtgørelse nr. 342 af 9. december 1964) fastslår ikke udtrykkeligt nogen forpligtelse for vejbestyrrelserne til at træffe foranstaltninger mod glat føre på de offentlige veje, bortset fra den forpligtelse, der følger af vejbestyrrelsernes almindelige forpligtelse til at holde vejene i farbar og forsvarlig stand. I henhold til vejbestyrrelseslovens § 53 overlades det til vejbestyrrelserne at bestemme, på hvilke strækninger og i hvilket omfang, der vil være at træffe foranstaltninger mod glat føre på de offentlige vejenes kørebaneer.

Ved lovforslaget (§ 3) har man foreskrevet en principiel forpligtelse for vejbestyrrelserne til at træffe *foranstaltninger mod glat føre*, men har i øvrigt modificeret forpligtelsen i overensstemmelse med vejbestyrrelseslovens § 53, som samtidig foreslås ophævet.

Man foreslår tillige (§ 15) tilvejebragt hjemmel for ministeren for offentlige arbejder til at udfærdige vejledende retningslinjer for udførelse af foranstaltninger mod glat føre.

En hertil svarende bestemmelse var i overensstemmelse med forslag fremsat af vejlovsudvalget af 1951 (i betænkning nr. 117 af 1955 om „De offentlige veje“) optaget i forslag til lov om bestyrelsen af de offentlige veje, men udgik under folketingsbehandlingen med den motivering, at eventuelle vejledende regler om glatføreforanstaltninger